

Μοναχή Αγαθονίκη: Η κόρη του χότζα που έφυγε με τους Έλληνες της Μικράς Ασίας για να γίνει Χριστιανή! (Αρχιμ. Δημήτριος Καββαδίας)

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ιερά Μονή Κεχροβουνίου Τήνου.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στην περίπτωση της αδελφής Αγαθονίκης θαυμάζουμε την πρόνοια του Θεού, το πώς δηλαδή ο ίδιος την διάλεξε και την προόρισε να γίνει νύμφη Του μέσα από το γένος των μισοχρίστων και μισελλήνων Οθωμανών.

Η Μοναχή Αγαθονίκη Καραζεπούνη καταγόταν από τα βάθη της Μικράς Ασίας. Το μουσουλμανικό της όνομα ήταν Αλή Μουλά. Ο πατέρας της ήταν χότζας. Διέθετε σοφία και πείρα και έτσι πολλοί τον επισκέπτονταν για να ζητήσουν την πολύτιμη συμβουλή του. Συνήθιζε να λέει:

– Κάποιο απ’ τα παιδιά μου θα προδώσει την θρησκεία μας και θα γίνει κακό γκριαούρ [άπιστος. Δηλαδή Χριστιανός].

Το παιδί μεγάλωνε και διακρινόταν για την σεμνότητα και την φιλοτιμία του. Αγαπούσε ιδιαίτερα τους Χριστιανούς και ένιωθε κάτι να την μαγνητίζει και να την τραβά κοντά τους...

Η ευκαιρία που έψαχνε για να αποκολληθεί από την οικογένειά της, κατά θεία φώτιση βέβαια, της δόθηκε στις ημέρες του ξεριζωμού των Ελλήνων της Μικράς Ασίας με τα γεγονότα του 1922.

Μικρό κοριτσάκι 9 χρονών ήταν, όταν ξέκοψε από το πατρικό της και ακολούθησε τους καταδιωκόμενους Χριστιανούς. Έραψε μάλιστα στον ποδόγυρο της φούστας της ένα μασουράκι λίρες για τα έξοδά της.

Στο λιμάνι την περίμενε μια δυσάρεστη έκπληξη: ο γαμπρός της, που ήταν δικαστικός, βρισκόταν μαζί με άλλους Τούρκους στην προβλήτα και επέβλεπαν τους Χριστιανούς, που σαν ζώα εγκατέλειπαν τα πατρογονικά τους χώματα. Η μικρή Αλή, για να ξεφύγει την προσοχή του, κρύφτηκε κάτω από την φαρδιά φούστα μιας εύσωμης χριστιανής και έτσι μπήκε απαρατήρητη στο καράβι.

Το καράβι έφτασε στην Μυτιλήνη, όπου και έμεινε κοντά σε διάφορες χριστιανικές οικογένειες για ένα εξάμηνο. Από κει ήλθε με κάποια άλλη οικογένεια στις Σέρρες και από κει στην Καβάλα και στο τέλος στην Δράμα. Επειδή ήταν καλό, υπάκουο και πρόθυμο παιδί, αγαπήθηκε πολύ από τους Χριστιανούς, που την είχαν σαν δικό τους παιδί.

Κάποτε στο σπίτι που έμενε έκαναν ευχέλαιο και άκουσε τον ιερέα που έλεγε ότι δεν πρέπει να πεταχθεί το περιεχόμενο του κανδηλιού. Έτσι εκείνη το πήρε και ήπιε όλο το περιεχόμενο: το λάδι, το κρασί και την φυτιλήθρα μαζί με το φυτίλι. Το βράδυ είδε στον ύπνο της τον Τίμιο Πρόδρομο που της είπε:

– Καλό είναι αυτό που έκανες, παιδί μου, αλλά αν δεν βαπτισθείς, δεν ωφελείσαι.

Από τότε η επιθυμία της να βαπτισθεί φούντωνε μέσα της καθημερινά όλο και πιο

πολύ. Όμως κανείς δεν την βοηθούσε να πραγματοποιήσει τον πόθο της· όλοι φοβόντουσαν τα αντίποινα, αν γινόταν γνωστό το γεγονός από τους ομοεθνείς της. Τελικά βαπτίστηκε στα μέρη της Καβάλας και πήρε το όνομα Σοφία.

Τα χρόνια κυλούσαν, η μικρούλα έγινε μια όμορφη νεαρή κοπέλα που επιθυμούσε να αφιερωθεί τελείως στον Χριστό χωρίς να ξέρει τίποτε για μοναχισμό. Από πληροφορίες άλλων ανθρώπων, ξεκίνησε να κάνει προσκύνημα στην Τήνο (είχε ωστόσο οραματισθεί την Μεγαλόχαρη που την καλούσε στο Ιερό Νησί).

Ιερός Ναός Παναγίας Ευαγγελίστριας Τήνου.

Εκεί παρέμεινε για έξι μήνες και διανυκτέρευε στο προαύλιο της Ευαγγελίστριας. Η κακοπάθειά της αυτή συγκίνησε τον Εικονοφύλακα του Ιερού Προσκυνηματος Παντελή Φιλιππούση, ο οποίος εκτός από τα αναγκαία για την διατροφή και την διαμονή της, της προσέφερε και καταφύγιο. Την προστάτευσε επίσης, διότι είχε σε κτήμα του ένα οικογενειακό εκκλησάκι στο όνομα της Αγίας Σοφίας.

Ο προστάτης της μαζί με τον ιερέα Στυλιανό Κορνάρο και τον πατέρα του Νικόλαο την έφεραν στο Κεχροβούνι. Ήταν τότε φθινόπωρο του 1938 και η Σοφία ήταν 25 χρόνων.

Η ηγουμένη Θεοφανώ Βιδάλη χάρηκε που είδε την κοπέλα, αλλά αρνήθηκε να την κρατήσει. Φοβόταν μήπως την αναζητήσουν οι δικοί της και καταστρέψουν το μοναστήρι.

Έδωσε τότε εντολή να επιστρέψει στην Ευαγγελίστρια. Τελικά όμως υποχώρησε,

όταν είδε τον ζήλο της κοπέλας, και την όρισε ως υποτακτική της τυφλής Γερόντισσας Ελισάβετ Καραζεπούνη από το Καστελλόριζο.

Αυτή εξαιτίας της αρρώστιας της και της αρρώστιας της κατάκοιτης υποτακτικής της Κασσιανής κατέβηκε με αγωγιάτη και δύο ζώα στην Ευαγγελίστρια για να την φέρει πίσω στην Μονή κοντά της. Η Γερόντισσά της με χαρά την έντυσε δόκιμη και την έγραψε ως αδελφή της Μονής στο Μοναχολόγιο με το δικό της επίθετο, Καραζεπούνη.

Μεγαλόσχημη έγινε το 1942 από τον Μητροπολίτη Σύρου-Τήνου Φιλάρετο. Ήταν ημέρες στερήσεως για το μοναστήρι λόγω της κατοχής και για κέρασμα πρόσφεραν σταφύλια...

Η αδελφή Αγαθονίκη δεν μιλούσε ποτέ Τούρκικα ούτε συζητούσε για την θρησκεία της ή τα προσωπικά της. Της ήταν αρκετό ότι είχε δει τα κακά των Χριστιανών και είχε βιώσει τα κακά των Τούρκων...

Έκανε πολύ προσευχή με το κομβοσχοίνι, επειδή δεν ήξερε να διαβάζει. Μετά τον θάνατο της Γερόντισσάς της επισκεπτόταν τα κελλιά και ζητούσε να της διαβάζουν Βίους Αγίων και Πατερικά. Διψούσε πολύ η ψυχή της να ακούει την ζωή και τα κατορθώματα των Αγίων. Εκτός από ανάγνωση, όπως ήταν φυσικό, δεν ήξερε ούτε γραφή και αντί υπογραφής έβαζε σταυρό.

Νήστευε αρκετά. Κατά τις νηστείες ξηροφαγούσε μόνο με παξιμάδι και το Σαββατοκύριακο μόνο κατέλυε 2-3 λειψές τηγανίτες με χόρτα. Τον χειμώνα για άσκηση συνήθιζε να τρώει το χιόνι. Ζούσε στην τέλεια πτωχεία και ακτημοσύνη. Δεν έκανε εργόχειρο. Προσέφερε βοηθητικές διακονίες. Μάζευε και τακτοποιούσε τό νήμα για τους αργαλειούς και άλεθε τον καφέ. Ήταν πρόθυμη να εξυπηρετεί, όταν και όπου της ζητούσαν βοήθεια. Εκτός από την τυφλή Γερόντισσά της, γηροκόμησε και την κατάκοιτη Γερόντισσα Κασσιανή.

Παραστεκόταν επίσης με το κομβοσχοίνι στις ετοιμοθάνατες αδελφές και προσευχόταν για να έχει καλή έξοδο η ψυχή τους. Έτσι αξιώθηκε να δει τον αρχάγγελο Μιχαήλ να παίρνει τις ψυχές για να τις οδηγήσει στον Κύριο. Γι' αυτό και μετά την κοίμηση της Μοναχής Ιερείας Μεϊντάνη δεν παραστάθηκε σε άλλη αδελφή.

Τό 1980 στην γιορτή του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και πασών των επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων έπαθε εγκεφαλικό επεισόδιο και κοιμήθηκε εν Κυρίω οσιακά μετά από λίγους μήνες στις 28 Μαρτίου 1981.

Ήταν πολύ απλή, εγκρατής και αγαπητή αδελφή. Όλες οι μοναχές με συγκίνηση διηγούνται την ιστορία της και ζητούν την ευχή της.

Πηγαίνοντας κανείς έξω από την μάνδρα του μοναστηριού στην εκκλησία των Αγίων Πάντων, όπου και το κοιμητήριο, μπορεί να διαβάσει πάνω στο κιβώτιο με τα οστά της την εξής επιγραφή:

†

Οστά Μοναχής Αγαθονίκης Καραζεπούνη.

Αύτη οθωμανίς υπάρχουσα το γένος,
εβαπτίσθη κατά θείαν αποκάλυψιν.

Μονάσασα θεαρέστως,
ανεπαύθη εν Κυρίω τη 28η/3ου/1981
«Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών
και ζωήν του μέλλοντος αιώνος...».

Από το βιβλίου του Ιερομονάχου Δημητρίου Καββαδία, "Γέροντες και γυναικείος μοναχισμός", έκδοση της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.